

(грошовими коштами) і за їх ефективному використанню з метою капіталізації компанії.

Грамотно побудована фінансова стратегія підприємства (компанії, галузі) дозволяє не тільки забезпечити підприємство фінансовими ресурсами та оптимізувати ризики, але й визначити пакет стратегічних цілей для подальшого ефективного розвитку підприємства.

Фінансова стратегія підприємства охоплює всі сторони діяльності підприємства, в тому числі оптимізацію основних та оборотних коштів, розподіл прибутку, безготівкові розрахунки, податкову і цінову політику, політику в галузі цінних паперів.

Розробка фінансової стратегії - це частина загальної стратегії економічного розвитку, в силу чого вона повинна узгоджуватися з її цілями і напрямками. У свою чергу, фінансова стратегія справляє суттєвий вплив на загальну економічну стратегію підприємства, оскільки зміна ситуації на макрорівні та на фінансовому ринку є причиною коригування не тільки фінансової, але і загальної стратегії розвитку підприємства. [1]

Таким чином, успішна фінансова діяльність підприємства обумовлена як своєчасними та правильними рішеннями вищого менеджменту в поточній роботі, так і в питаннях стратегії, яка повинна розроблятися не тільки на основі внутрішніх умов підприємства, але і з урахуванням впливу існуючої фінансової системи, що склалася в Україні на даному етапі.

Література

1. Ковальова А.М. Фінанси. - М.: Фінанси і статистика, 2005. - 384с.
2. Буряк Л.Д. Фінансовий менеджмент у малому бізнесі: Навч. посібник. К.: КНЕУ. - 2007, 432 с.
3. Малий бізнес та підприємництво в ринкових умовах господарювання: Навчальний посібник./ Вороніна Л.І. та н. – К.: Вид-во Європ. у-ту, 2004. 306 с.
4. Котенко Т.М. Основні засади ефективного функціонування фінансового менеджменту в сучасних умовах // Збірник праць молодих науковців КНТУ. – Вип.1. – Кіровоград: КНТУ, 2012. – С.452-454

Катюжанська Л.Ю., студ. гр. ЕП-15м
Науковий керівник: к.е.н., доц. Харченко І.В.
Кіровоградський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

ТЕНДЕРНЕ ІНТЕРНЕТ ЦІНОУТВОРЕННЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ ДЛЯ ГАЛУЗЕЙ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Ідея даної статті виникла при проведенні стратегічного аналізу конкретного підприємства - ПАТ «Гайворонського тепловозремонтного заводу». За його результатами можна було б вважати, що підприємство повинно мати добрий стратегічний і фінансовий стан. Підприємства

тепловозоремонтної галузі працюють в досить сприятливому конкурентному становищі, тому що виготовляє конкурентоспроможну продукцію.

Досліджуване підприємство забезпечує необхідними запасними частинами галузь залізничного транспорту України, а її важливість для економіки не потребує доведення, адже підприємства тепловозоремонтної галузі забезпечують функціонування залізничної системи України.

Залізнична галузь незалежної України щорічно забезпечує перевезення понад 300 млн. т. вантажів та біля 500 млн. чоловік.

Розмір ринку тепловозоремонтної галузі становить 1420,980 млн. грн. Стадія життєвого циклу галузі - стагнація і спад, викликана загальною ситуацією в економіці України. Але зростання економіки в цілому викличе зростання замовлень для залізниці. В галузі відбувається інтеграція назад. Підприємства даної галузі виготовляють комплектуючі для проведення ремонтів та будування власних вагонів та локомотивів.

Такі умови роботи зазвичай повинні були б забезпечити добре фінансове становище підприємства. Насправді ж ситуація протилежна. На нашу думку, це відбувається тому, що підприємство продає свою конкурентоспроможну продукцію не кінцевому споживачу, а фірмі-«прокладці» вдвічі дешевше, ніж вона (фірма-«прокладка») продає нашу продукцію, абсолютно без будь-якого доопрацювання кінцевому споживачу. Щоб уявити обсяг тіньових грошових потоків, скажемо, що кінцевий споживач купує продукцію за 34100 грн., а підприємство-виробник реалізує за 18200 грн.

Зауважимо, що виготовлення великих зубчатих коліс потребує застосування дорогого та складного технологічного процесу, зокрема використання термічних операцій і застосування якісних матеріалів.

Тому зрозуміло, що виробнича собівартість продукції буде високою, а рентабельність - незначною. Загальна рентабельність підприємства у звітному періоді становить 1,98% при невисокому рівні заробітної плати.

Реалізація продукції за справедливою ціною дозволила б підприємству мати кваліфікований досвідчений персонал, удосконалювати техніку і технологію, сплачувати податки в значно більших розмірах, що в цілому сприяло б розвитку економіки України. Насправді ж, на підприємство чиниться корупційний тиск, воно не може вийти самостійно на тендерні торги по постачанню комплектуючих для залізниці. Це є наслідком того, що:

- відбувається криміналізація стосунків між державним установами і бізнесом, розподілення між кланами найприбутковіших секторів економіки України;

- розвивається нечесна конкуренція через те, що різні підприємства мають різні пільги та підтримку з боку держави. Це створює суттєві перешкоди для нормальної та ефективної роботи підприємств;

- існуюча система державного регулювання діяльності залізничного транспорту недостатньо ефективна: в залізничному транспорті, на відміну

від галузі будівництва, відсутнє правове регулювання тендерного ціноутворення;

- сполучення функцій господарської діяльності й державного регулювання в одному галузевому органі державного керування стримує розвиток ринкових відносин у галузі й перешкоджає розвитку конкурентного середовища;

- корумпованість державного апарату управління;

- інші.

Таким чином основним фактором, що впливає на діяльність досліджуваного підприємства є корупція.

За даними ЗМІ подібні проблеми характерні багатьом підприємствам галузей економіки України.

Тому ми пропонуємо запровадження тендерного Інтернет ціноутворення для забезпечення роботи державних підприємств.

Основним завданням має бути подолання корупції як явища та знищення корупційних схем, що пронизують галузь машинобудування. А також поширення та стимулювання розвитку проведення тендерних торгів за допомогою Інтернет мережі.

Основну роль у цих перетворення повинна відіграти держава.

Література

1. Барановський О.І. Фінансова безпека в Україні (методологія оцінки та механізми забезпечення): монографія / О.І. Барановський. – К.: Київ.нац.торг-екон.ун-т, 2004. – 759 с.
2. Васильців Т.Г. Чинники та джерела загроз економічній безпеці підприємства / Т.Г. Васильків, М.Б. Пасічник // Збірник науково-технічних праць. Науковий вісник НЛТУ України. — 2008. — Вип. 18.10. — С. 128-135.
3. Економічна безпека підприємств, організацій та установ: Навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / [В.Л. Ортинський, І.С. Керницький, З.Б. Живко та ін.]. — К.: Правова єдність, 2009. — 544 с.
4. Калина А.В. Економіка підприємства: Навч. посібник / А.В. Калина, А.А. Котвицький, О.З. Стожок. — К.: Знання України, 2007. — 324 с.
5. Кириченко О.А. Методологічні основи економічної безпеки суб'єктів господарювання в трансформаційній економіці / О.А. Кириченко, Ю.Г. Кім // Актуальні проблеми економіки. — 2008. — № 12. — С. 53-65.

Кашатіна Т.В., студ. гр. АГ-13-1

Науковий керівник: к.е.н., доц. Збаржжевецька Л.Д.

Кіровоградський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

СТАН ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

Світовий досвід показує, що значних успіхів у аграрному секторі досягають господарства, що мають високотехнологічні системи інженерно-